

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
30-06-2025

J nr. 2025 - 2735

Akt-id 644328

Svar på KEF alm. del – spm. 290

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af d. 30. maj, 2025 stillet mig følgende alm. del spørgsmål 290, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dina Raabjerg (KF).

Spørgsmål 290

Der er betydelig usikkerhed omkring udfasning af gas efter det seneste års forskellige udmeldinger fra NEKST, minister og regeringspartier, herunder meldinger der er kommet efter den seneste klimafremskrivning KF25. Vil ministeren fremsende et skøn over:

- Hvordan en udmelding om, at op til 100.000 danske husstande kan beholde gasfyret, skønnes at påvirke forbrugernes adfærd og følgelig tidspunktet for det grønne kryds?
- Hvis afsættet er, at der er 0 gaskunder i 2035, hvor meget højere skønnes varmeregningen inkl. alle tariffer og afgifter for en husstand på 140 kvm. da at være, hvis

- Der er 200.000 private gasfyr i 2035
- Der er 100.000 private gasfyr i 2035
- Der er 50.000 private gasfyr i 2035
- Alle gaskunder i ikke-fjernvarmeudlagte områder har beholdt gasfyr i 2035?

Svar

Klimastatus og - fremskrivning er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets årlige udgivelse, der skal sikre en løbende opfølgning på, om klimainsatsen understøtter opfyldelsen af klimalovens målsætning om, at Danmarks udledning af drivhusgasser skal reduceres. Det er også heri, at skøn for udviklingen i energi- og klimapolitikken fremgår baseret på eksisterende politik.

Jeg kan baseret på skøn for udviklingen i antallet af husholdninger som opvarmes med gasfyr frem mod fx 2035 konstatere, at tallene i henhold til *Klimaaftale om grøn strøm og varme 2022* går den rigtige vej. Der skønnes i *Klimastatus og -*

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

fremskrivning 2025 (KF25), at antallet af husholdninger, som opvarmes med gasfyr, vil falde fra ca. 350.000 i 2025 til knap 120.000 husholdninger i 2035. Det går altså i den rigtige retning, og i de senere år har knap 90.000 danskere ifølge Evida skrottet deres gasfyr. Med KF25 skønnes det ligeledes, at produktionen af opgraderet biogas vil overstige ledningsgasforbruget fra 2032. Når det er tilfældet, vil gasforbruget opgørelsesmæssigt være grønt, og yderligere reduktion i gasforbruget blandt husholdningerne vil opgørelsesmæssigt ikke have en CO₂-effekt i Danmark.

Det bemærkes, at hvis der skal være nul husholdninger med gasfyr i 2035, skønnes det at kræve en yderligere udfasning. De politiske værktøjer, der kan anvendes til at opnå dette mål, vil få betydning for de samlede udgifter. Hvis ambitionen er at udfase alle gasfyr i husholdningerne inden 2035, må det forventes – udover behovet for omfattende ekspropriationsvurderinger – at være forbundet med betydelige omkostninger for erhvervet, husholdningerne og/eller staten. Fx forventes en fuld udfasning gennem tilskud til husholdningerne at være forbundet med store statsfinansielle omkostninger. En detaljeret analyse af de nødvendige skridt og tilhørende omkostninger vil være nødvendig for at kunne give en mere præcis vurdering af spørgerens spørgsmål ift., hvordan målet kan opnås og økonomiske skøn herfor.

Det kan dertil oplyses, at udviklingen i den samlede gasregning for en husholdning afhænger af flere ting, som følge af at gasregningen består af flere elementer. Foruden tariffer består regningen bl.a. af gasprisen og afgifter. Hertil skal der fra 2027 betales kvoter (ETS2) for udledninger fra fossile brændstoffer til bl.a. boligopvarmning og -nedkøling, hvilket isoleret set skønnes at øge den årlige gasregning. Desuden kan et evt. krav om brug af grøn gas, som Biogas Danmark og Dansk Industri har foreslået, medføre yderligere stigninger hos forbrugerne, der vil skulle afholde omkostningerne forbundet med køb af oprindelsesgarantierne for biogas. En udfasning af gasforbrugere må alt andet lige forventes at øge distributionstarifferne for tilbageværende gasforbrugere, som følge af at færre forbrugere skal bære omkostningerne til systemet. Den faktiske ændring i gasregningen afhænger bl.a. af hvilket tiltag, der gøres brug af samt antallet af tilbageværende gaskunder. Da prisudviklingen for både gaspris, ETS-kvoter og oprindelsesgarantier er forbundet med væsentlig usikkerhed, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt at tilvejebringe konsoliderede beregninger for industriens fremtidige omkostninger.

Det følger af *Klimaaftale om grøn strøm og varme (2022)*, at regeringen i 2026 vil fremlægge mulige initiativer samt den finansiering, der skal til for at indfri den fremsatte ambition. I den forbindelse er det vigtigt for regeringen, at der foreligger et veloplyst og velunderbygget beslutningsgrundlag, som bl.a. belyser omkostninger for husholdninger, virksomheder og samfundet som helhed. Efter min opfattelse skal vi også forholde os til, at gassen herhjemme i stigende

omfang er grøn, og at det set med klimabriller ikke er så vigtigt, om varmen kommer fra fjernvarme, en varmepumpe eller grøn gas.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard